

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Saa lenge Lykken leer

Citation: Kingo, Thomas: "Saa lenge Lykken leer", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 349. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kingo04val-shoot-workid98131.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter

En Anden om Peders Fald og Opreyßning. Siunges som: Udi min Angist og Nød, etc.

1.

SAa lenge Lykken leer,
Mand kiæk og modig seer;
Da vil mand Biørnen binde,
Og Fienden overvinde:
Da vil mand Livet voffve,
Om alle vilde soffve.

2.

Da vil mand Klippe-fast
Modstaa hver Synde-Gast;
Da vil mand Buen spende,
Da vil mand stormen rende,
For alle Anstød møde,
Og Fienden slet nedstøde.

3.

Ja mens mand som et Træ
Staar fast i Lykke-Læ,
Mand skyder Greene-Ranke,
Og veed fuld stolt at spanke;
Mens Ah! naar Vognen helder,
En ringe Ting det felder.

4.

Ja Ah! Gud bedre det!
Hver findes jo for let,

350 Naar Gud hans Hierte veyer,
Naar Lykken sig omdreyer,
Naar Satan Peder sigter,
Med bare Ord hand figter.

5.

Hans store Løve-mood
Er fuldt med Hare-Blood;
Dend allermindste Kurre
Gjør Ørnen til en Spurre:
En Helgen tør ey sige
Guds Sandhed for en Pige.

6.

Hand som forpligter sig,
At hand bestandelig
Sin JESum vil forfegte,
Og ey i Døden negte,
Før Hanen Toe gang galer,
Hand daarlig Tre gang taler.

7.

Mens merk, min Siæl, og tænk!
Om hand paa Pine-Bænk
Er stragt, om Glødde-Tænder
Er spendt paa Haand og Lænder,
Som ham fra Sandhed vender
Og Løgne-Baand ispender;

8.

Saa hand hart bander paa,
Hand JESum aldrig saae,
Ey heller at hand kiendte
Det Menniske de meente;
351 Mens nu hand meest vaar sikker
Staar hand i Satans strikker.

9.

Thi frister Satan ham,
Og gjør hans Troe saa lam,
At dend ved Ilden fryser,
Og ham fra Sandhed kyser,
Saa dend oplyste Peder
Fra Gud nu Verden leder.

10.

Blant Haab og Hierte-Frygt
Staar Manden slet forrygt,
Blant Tusind Synde-Qvalmer
Hand snubler, falder, falmer,
Hans syndig Tunge famler,
Nu Alting om ham skramler.

11.

Tre dybe Saar og stik
Faar hand et Øye-blik:
Hans Hierte fra Gud hvipper,
Nu hand sin JEsu slipper,
Nu hand sin Gud forskyder,
Og Kiød og Blood adlyder.

12.

MensVæ! O Vii! O Vok!
Hvo kand det klage nok?
Skal Ceder-Træ saa falde
Paa Libanon med alde,
Hvo tør da ey opniske
De ringe Torne-Buske?

13.

Rand Een saa Klippe-haar
Faa saadan Synde-saar?
Kand store Bierge vige,
Da Væ dend liden Dige!
Væ knuset Rør og stilke,
Som hver fra Rood kand pilke.

14.

Kand Verden gjøre blind
De store Helgens Sind,
At de saa tit kand feyle,
Da maa hver sig vel speyle,
Og aldrig sig formaste,
Og ey i Ondskab kaste.

15.

Mens om du snubler om,
Da kom til JEsum, kom!
Hand Naade-Øyne vender
Til Synderen, som kiender
Sin Ondskab, og begræder
Sin Gierning, Ord og Sæder.

16.

Gud vendte sig og saae,
Hvor nær hans Peder laa
Ved dybe Helved-Grube
I Satans glubske strube,
Thi vogned Peders Tanker,
Paa Naadsens Dør hand banker.

17.

Hand fra det onde Krud
Først skynder sig hen ud,
353 Begynder sig at ømme,
Og udi Graad at svømme;
Hand tænkte paa Guds Tale,

Der Hanen monne gale.

18.

Gud her paa Klippen slaar,
Saa Vandet der aff gaar;
Og hvo kand ikke merke
En sødhed aff det sterke?
De Boode-Taare trilder
Ned fra hans Græde-Kilder.

19.

Det svier i hans Liv,
At hand som Rør og Siv
Lod sig fra Sandhed bøye,
I Guds Sool-klare Øye,
Saa hand til Helved rendte,
Der hand ey Gud bekiendte.

20.

Hand sukker hvor hand gaar,
Væ mig fortabte Faar!
Hans Tanker Hiertet klemmer
Og smerter alle Lemmer,
For Samvittigheds Torden
Faar hand ey Rast paa Jorden.

21.

Før hand til JEsu gaar
Med disse Siæle-saar,
Før hand sin sorg udøser,
Før JEsu Knuden løser,
354 Før JEsu denne Daare
Anseer i Graad og Taare.

22.

Giør saa du synde-Træl!
Om det skal gaa dig vel,
Lad flyde hver en Aare
I modig Graad og Taare!
Udøes din synde-Møye
Med Vand udaff dit Øye.

23.

Tænk, tænk hvor mangelund
Du med din smiger-Mund
Til JESum dig forbinder,
Hand dog dig falsk befinder:
Din Mund ham HERre kalder,
Dit Hierte fra ham falder.

24.

Din Gierning vidner om,
At Gud har ingen Rom
Udi dit Hierte-Kammer,
Beed Gud hand med sin Hammer
Vil Hierte-Klippen bække,
Og Syndsens Vælde svekke.

25.

Hvor mangen Tusind gang,
Fast ved hver Aande-fang,
Gaar JESus dig aff sinde?
Ah! drag dig det til Minde,
Hvor Verdens Gunst og Baade
Dig drager fra Guds Naade.

26.

Kingo, Thomas, *Samlede skrifter*, 1939-74.

Hvad Redning, Hielp og Raad
Er for dig, uden Graad?
Anvend da dine Dage
I Faste, Graad og Klage,
Saa skal Guds milde Øye
Sig Naadig til dig bøye.

27.

Græd, beed og bank, og suk,
Guds Naade-Dør opluk;
Saa skal din Synde-Klippe
I Haffsens Dybhed slippe.
Trøst dig mod Synd og Vaade;
GUD Peder tog til Naade.
Mag. Elias Naur.